

med Lovens Hovedopgave og naturlig løses ved Revision af Skattelovene.

Lov om Ægteskabets Retsvirkninger.

Foruden de Ændringer, for hvilke der alt er gjort Rede, er der foretaget enkelte Ændringer i Udkastet af 1918 efter den Foranledning, som er givet ved en fornyet Gennemgang af Udkastet, og under Hensyn til nyere Lovgivning, ligesom der paa flere Steder er taget Hensyn dels til det af Regeringen i Foraaret 1919 fremsatte Forslag til Lov om Ægteskab, dels til den Form, i hvilken dette Forslag blev vedtaget af Folketinget den 12. Februar 1920. De mange mere formelle Ændringer, som den ovenomtalte Forandring af Formueordningen i Udkastet af 1918 har medført, omtales kun i enkelte Tilfælde, hvor der skønnes at være særlig Grund dertil.

Om de foretagne Ændringer bemærkes iøvrigt følgende:

§ 6 i Udkastet af 1918 er udeladt. Reglen anses for upaakrævet og vanskelig at administrere, ligesom den delvis følger af Loven og almindelige Retsgrundsatninger. Ved Afstemningen i den svenske Rigsdag i 1920 fik den tilsvarende Bestemmelse i det svenske Udkast ogsaa kun et ganske knebent Flertal.

Endvidere har man udeladt § 49 i Udkastet af 1918. Reglen, der var optaget fra svensk Ret, vilde næppe faa praktisk Betydning og vilde kunne medføre Misbrug af Bosondringsinstituttet.

Ad § 5 (Udkast 1918 § 5).

§ 5 er omformet saaledes, at den alene sigter til den i § 2 omhandlede Underholdspflicht, medens Undladen af at opfylde den særlige Pligt, som § 3 paabyder, ikke berettiger Ægtefællen til at henvende sig til Overøvrigheden. Ved § 5 opretholdes saaledes den nugældende Regel i Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 § 2.

Ad § 7 (Udkast 1918 § 8).

Ændringerne i § 7 er udelukkende af formel Natur.

Ad § 8 (Udkast 1918 § 9).

De foretagne Ændringer skyldes Udeladelsen af § 6 i Udkastet af 1918. Man har derhos optaget en til § 82 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning svarende Bestemmelse om, at de i Loven indeholdte Regler om Underholdsbidrag ingen Forandring gør i de efter Fattiglovgivningen gældende Regler om en Persons Pligt overfor det offentlige til at forsørge sin Ægtefælle eller sine Børn. Spørgsmaalet om Ændringer i disse Regler maa tages op til Overvejelse ved en almindelig Revision af Fattiglovgivningen.

Ad §§ 11 og 12 (Udkast 1918 §§ 12 og 13).

Bestemmelserne er, som de nu formuleres, optaget fra det i 1921 af Kommissionen forelagte Udkast til Lov om Umyndighed og Værgemaal, jfr. Kommissionsbetænkning pag. 170.

Ad § 18 (Udkast 1918 § 29).

Reglen i Udkastet af 1918 er blevet beskaaret, idet man har slettet Bestemmelsen om Pantsættelse; dette er sket paa Grund af de praktiske Vanskeligheder, som en saadan Bestemmelse vil frembyde. Pantsættelse af Ejendomme er et normalt Led i den almindelige Bestyrelse af Ejendomme, og det kan befrygtes, at de laan-givende Institutioner vil være meget var-somme med at yde Laan, hvis Pantsætningsbestemmelsen bibeholdes, idet de kan være udsatte for, at det senere viser sig, at Laantageren var gift, og at Ægtefællen vil forlange Retshandlen omstødt efter 2. Stk. Det er let at bevise, at man er gift; men det er vanskeligt — for ikke at sige umuligt — at bevise, at man ikke er gift.

Kommissionen har ikke været utilbøjelig til at slette § 18, 1. Stk., 2. Punktum, om Bortleje og Bortforpagtning, og den mener i det hele, at § 18 frembyder retstekniske Betæneligheder ogsaa, hvor det drejer sig om Salg, medens man paa den anden Side ikke finder, at de i Rigsdagen og i Litteraturen fremkomne Ændringsforslag bør foretrækkes for Ud-